



ELLEN

Eenakter

door

Ewout Vogel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ELLEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EWOUT VOGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Louisa

Lotte

Leonie

Moeder

Er staan twee tafels in een L-vorm opgesteld met 6 stoelen daarom heen. verdere inrichting is niet noodzakelijk. Er is één deur in het vertrek. Louisa is de oudste en erg cynisch. Leonie is de middelste en de bemiddelaarster. Lotte is de jongste en zeer in zich zelf gekeerd, ze is normaal erg stil. De regie aanwijzingen zijn alleen maar bedoelt als hulp, de regisseur is natuurlijk geheel vrij om het stuk naar zijn eigen idee in te vullen.

Louisa: Gezien de situatie... (*cynisch*) moet ik jullie feliciteren of alvast condoleren...?

Lotte: (*timide*) Hoe bedoel je...?

Louisa: (*geïrriteerd*) Wat nou: "Hoe bedoel je...?"

Leonie: (*sussend*) Gewoon zoals ze het zegt...

Louisa: (*praat haar na*) Gewoon zoals ze het zegt... Slijmbal... altijd alles maar goed praten...

Leonie: (*normaal*) Nu weten we nog niet wat je bedoelt...

Louisa: (*blaft haar toe*) Nu die tiran op apegapen ligt.

Lotte: (*klein, ietwat verbaasd*) Tiran...!

Louisa: Tiran ja..., (*even pauze, dan boos*)... je vader...

Leonie: (*vermanend*) Spot daar nou niet mee Louisa, (*klein*)... het is al erg genoeg.

Louisa: (*cynisch*) Het kon me niet snel genoeg zijn...

Lotte: (*geschrokken*) Louisa toch...

Louisa: (*praat ze na*) Louisa toch...en spot daar niet mee... (*wimpelt het af*) Gezeur allemaal... (*quasi boos*) Nee, nu beweer je zeker dat het een lieverdje was. (*cynisch*) Goh, wat was het toch een goeie vent...

Leonie: Nou...

Louisa: (*geagiteerd*) Ach hou toch op.

Lotte: (*voorzichtig invallend*) Hij heeft misschien...

Louisa: (*gaat naar haar toe*) Zo... de stomme geeft ook commentaar.

Leonie: (*keert zich tot Louisa en zegt nadrukkelijk*) Louisa, nu moet je eens goed luisteren... ten eerste... hebben wij jou iets aangedaan?

Lotte: (*klein - invallend*) Nee...

Leonie: (*verder*) ...Waarom doe je dan zo lelijk tegen ons.

Lotte: (*vermanend*) Ja...

Louisa: (*liefjes*) Dan zal ik het anders formuleren...

Leonie: (*zakelijk*) Graag...

Louisa: Nu vader bereid is om te gaan waar anderen niet van weerom keren, feliciteer ik jullie met het heuglijke nieuws dat moeder weer een vrije vrouw wordt die nu nog iets leuks van haar leven kan gaan

maken. (*cynisch*) En natuurlijk het feit dat ik mijn zusters nog eens zie... na vele jaren... Er is duidelijk nog steeds niet veel veranderd... en dan heb ik het niet eens over ons uiterlijk.

Lotte: (*klein*) Hoe bedoel je?

Leonie: (*zakelijk*) Ja, hoe bedoel je?

Louisa: (*verbaasd*) Zijn we nou al aan het dementeren...of is dit een geintje?

Lotte: (*dom*) Hoe bedoel je?

Leonie: (*invallend*) Ja, hoe bedoel je?

Louisa: (*niet begrepen wordend boos*) Zeg hou eens op met dat gedoe...

Lotte: (*vriendelijk*) Ik vind het leuk je weer te zien Louisa.

Leonie: (*terughoudend*) Ja..., ik ook. (*resoluut*) Maar ik hoor je toch liever niet.

Louisa: (*treiterend*) Bang... (*loopt langs beide*) zijn we bang?... Nou??

Leonie: (*zakelijk*) Waarvoor...?

Louisa: Voor de waarheid... Leonie... (*nadrukkelijk*)...Voor de waarheid!!

Lotte: (*angstig*) Wie niets vraagt, krijgt ook geen leugens te horen...!

Leonie: (*opgewekt*) Dat vind ik nou eens mooi gezegd.

Louisa: (*geïrriteerd*) Draai er maar weer omheen... smeer maar weer stroop om je mond. (*met pijn in de stem*) Het doet zeer... echt het doet zeer... de waarheid is hard.

Leonie: (*afwachtend*) Wat zijn dan de leugens...? (*zakelijk*) Zijn wij zelf niet verantwoordelijk voor ons eigen leven...? (*wijzend op de deur*) Moet je alles schuiven op één persoon...?

Lotte: (*meegaand maar verschuilend achter Leonie*) Sommige dingen hou je nou eenmaal voor je zelf.

Louisa: (*cynisch, naar haar toebuigend*) Helpt dat...?

Lotte: (*klein en wegduikend*) Ik denk ...

Louisa: (*resoluut*) Denken is nooit je sterkste punt geweest...

Leonie: (*sussend*) Laat haar nou toch...

Louisa: Ze is altijd de stilste geweest...

Lotte: (*komt voor haar zelf op*) En jij de drukste!

Louisa: (*dreigend naar Lotte toe, deze duikt weer weg*) Ja.... en je zus hier, is degene die altijd overal tussen komt. (*uit de hoogte*) De bemiddelaarster.

Leonie: (*opkomend voor Lotte*) Ik bijt wel van me af... maar...

Louisa: (*weer naar Lotte toe*) Maar jij niet hè, Lotte .

Leonie: (*duwt haar weg*) Laat haar nou toch... (*geïrriteerd*) Waarom maak jij het de mensen altijd onmogelijk ?

Louisa: (*cynisch*) Dat is mijn roeping.!!

Lotte: (*angstig vragend*) Roeping...?

Louisa: (*lief*) Ja, (*omslaand in kwaadheid*) ik heb jaren lang moeten aanzien dat HIJ moeder onderdrukte, dat HIJ haar nog slechter behandelde dan zijn dienstmeid.... arme Lisa (*vervolgend*) ...om over ons maar te zwijgen.

Lotte: (*naïef*) Zo slecht hadden wij het toch niet...

Louisa: (*maakt zich kwaad*) Nee, jij niet nee. Jij werd zijn prinses genoemd, jou ontbrak het nergens aan.

Leonie: (*weer sussend*) Nou niet overdrijven Louisa.

Louisa: (*wordt kwader*) Kom op zeg... Waarom moesten wij anderhalf jaar buitenshuis geplaatst worden... ondergebracht worden bij familie... huh... die er zelf alleen maar beter van wilde worden.

Leonie: Vader had toen moeilijkheden...

Louisa: (*cynisch*) Met het bedrijf of persoonlijke...

Leonie: Dat weet ik niet...

Lotte: (*heel snel en klein*) Persoonlijke...

Louisa: (*geïrriteerd*) Zij weet het weer... hoe bedoel je?

Lotte: (*angstig*) Wat,... hoe bedoel je?

Louisa: Dat zeg jij toch steeds (*doet haar na*) "Hoe bedoel je".
(*cynisch*) Ik denk, kom ik gooi het ook eens in de groep...
(*geïrriteerd*) Krijg ik gelijk weer een wedervraag...

Leonie: (*tussenbeide komend*) Dwalen we niet een beetje af...

Lotte: (*naïef*) Hoe bedoel je...?

Louisa: (*loopt weg*) Daar wordt je toch... gek... van!!

Leonie: (*vragend beide aankijkend*) Waarom zijn we nu eigenlijk hier?
(*stilte*) Hè... nou?

Lotte: (*quasi vragend*) Voor vader...?

Louisa: (*aanvullend*) Voor die ouwe ja,... nou en...?

Leonie: (*een beetje aarzelend*) We zijn zussen ...en we...

Louisa: (*bedreigend invallend*) En we wat...?

Lotte: (*vlug voor haar zus opkomend*) Nou..., gewoon... zoals Leonie zegt...

Louisa: (*naar haar toe en dan quasi lief*) Wat zegt Leonie dan?

Lotte: (*stotterend*) Nou... uh...

Louisa: (*dreigend*) Nou, nou, wat dan... Ze probeert gewoon weer de rust in de tent te behouden...

Leonie: (*resoluut*) Inderdaad ja.

Louisa: Nou meissie, die rust krijgen we pas als HIJ (*wijst naar deur*) er niet meer is... en wij ons verleden gelijk met hem begraven.

Leonie: (*haar terechtwijzend*) Moet dat nou weer zo grof...?

Louisa: (*weg wimpelent*) Subtieler weet ik het niet te omschrijven.

Lotte: (*de situatie willen redden*) Laten we ons nu niet druk maken over wat er allemaal is gepasseerd, (*opgewekt*) laten we ons blij maken met wat er komt.

Louisa: (*doet zogenaamd opgewekt*) Ja..., laten we gaan dansen... ons gigantisch gaan bezuipen. en daarna een vent versieren en dan de bloemetjes binnen overpoten. (*weer geïrriteerd*) Ach kom toch... stomme trut.

Lotte: (*gewoon vervolgend*) Door iemand iets te vergeven, kan je pas verder met je leven.

Louisa: (*theatraal*) Anderhalf jaar bij een stel uitbuiters gezeten. Niets werd er verteld... Ik moest alles zelf verdienen. Ieder suikerklontje heb ik zelf betaald... Het leek wel een heitje voor een karweitje.

Lotte: (*naïef*) Net als bij de padvinders...

Louisa: Waren het maar padvinders geweest, dan had ik mijn lidmaatschap opgezegd. (*verontwaardigd*) Het was nota bene familie die mij uitbuitte.

Leonie: (*informerend*) Schreef je dan nooit naar huis...

Louisa: Vaak... heel vaak... er werd niet gereageerd.

Lotte: (*laconiek*) Misschien verstuurde ze de brieven wel nooit en deden ze alsof.

Leonie: (*nadrukkelijk*) Heb jij echt wel geschreven?

Louisa: (*resoluut*) Ja, ik lieg daar toch niet om.

Leonie: (*cynisch*) Alhoewel je daar niet vies van bent!

Louisa: (*even van haar stuk gebracht*) Wat nou weer?

Leonie: Ik lucht mijn hart ook nog wel... vertel maar verder Louisa.

Louisa: (*gaat normaal verder*) Ik weet pertinent zeker dat ze brieven van thuis kregen met geld voor mij, wat ik trouwens nooit zag. (*even stilte*) Ja, (*schiet haar te binnen*) nu weet ik het weer! Iedere maand gingen ze uit eten of naar het theater toe en kon ik het huis een goeie beurt geven. Was het niet naar hun zin of kwamen ze dronken thuis dan kreeg ik met de mattenklopper voor drie stuivers.

Leonie: (*cynisch*) Iedereen boet voor zijn fouten.

Louisa: (*verontwaardigt*) Omdat ik een puber was...

Leonie: (*nadrukkelijk*) Meer voor latere fouten...

Lotte: (*geeft ook even een blijk van leven*) We puberde allemaal toch?

Leonie: (*tot Lotte*) De ene pubert nu eenmaal iets meer dan de ander.

Louisa: (*Niet begrijpend*) Ik snap jou redenatie niet helemaal Leonie.

Leonie: (*zakelijk*) Maar ooit krijg je het op je boterham.

Lotte: (*vol wijsheid*) Volgens mij was jij helemaal geen puber meer toen je daar was,... ik... ik was een late puber, ja, ik. (*dramatisch*) Ik weet het nog goed ik was...

Louisa: (*invallend met een ondertoon*) En je bent het nog steeds...

zoals er velen zijn blijven hangen in de seventies, zo ben jij blijven hangen in je pubertijd.

Leonie: (*dreigend*) Je leert het ook nooit hè!

Louisa: (*cynisch*) Dat komt door mijn jeugd... Leonie, (*dramatisch*) dat komt door mijn liefdes volle jeugd.

Leonie: (*voelt met haar mee*) Het is al goed...

Louisa: (*maakt zich druk*) Nee... nee, dat is het niet, ontken het maar niet... (*stilte. Kwaad wordend*) Wat voor liefde hebben wij gehad van onze ouders... nou...?

Leonie: Genoeg?

Louisa: Ach... kom nou!

Lotte: (*klein*) ...Teveel!

Louisa: (*spottend*) Gekke Lotje doet ook iets in het potje... (*nadrukkelijk*) Teveel!! Ja, jij misschien, maar ik kon mijn heil beter bij Lisa zoeken, (*aangeslagen*) die troostte me altijd en was er ook altijd voor me als ik eens een keer problemen had.

Leonie: (*spottend*) Dus was ze er altijd.

Louisa: (*nog steeds aangeslagen*) Zij gaf mij... wat moeder mij nooit gaf.

Leonie: Omdat je zo vaak in de problemen zat.

Louisa: (*resoluut*) Dat heeft er niets mee te maken... (*teleurgesteld*) een moeder verzorgd toch haar kind... (*stilte*) een moeder wil toch het beste voor haar kind.

Leonie: (*medelevend*) Een moeder is ook maar een mens.

Louisa: (*boos*) Het zal wel weer aan vader liggen.

Lotte: (*resoluut*) Ja, (*stilte, dan klein*) ...door hem is mijn leven naar de haaien...

Louisa: (*cynisch*) Kijk nou eens...dat geeft ook af op haar vader... nieuwe batterijen ingeslikt... Het leeft...

Leonie: (*beschermend*) Mag zij ook haar ei kwijt...

Louisa: (*laatdunkend*) Als ze er een had wist ze nog niet wat ze er mee moest doen... bakken of in drie minuten koken.

Leonie: (*nadrukkelijk*) Zij moest thuis blijven... weet je nog wel!

Louisa: (*laconiek*) Ze zal het niet slecht gehad hebben...

Lotte: (*op haar ziel getrapt*) Wie zegt dat.?

Louisa: (*verontwaardigd*) Ach kom, je bent altijd het lieverdje geweest van hem. Niks ben je te kort gekomen... (*duidt op Leonie*) Wij,... wij moesten bijvoorbeeld... alle kleren samen delen, maar jij kreeg nieuwe.

Leonie: (*tegen Louisa spottend*) Ik kreeg alles wat jij niet meer paste...

Louisa: Dat bedoel ik,... en zij kreeg het in het nieuw.

Leonie: (*vragend*) Wat klaag je nou...?

Louisa: Hè!!

Leonie: Ik kreeg alles uit de tweede hand... van jou... dus kreeg jij het toch ook nieuw.

Louisa: (*van haar stuk gebracht*) Nee,... ja... soms, ik bedoel als Lisa iets had genaaid kreeg ik het nieuw, ja....

Leonie: Nou dan...

Louisa: (*zakelijk*) Maar als ze ooit iets kochten dan was het nog op een rommelmarkt ook.

Leonie: Tegenwoordig gaat alles naar Ellen.

Lotte: (*klein*) Dat is toch niet erg.

Louisa: (*scherp*) Het wordt pas erg als die dadelijk alles erft.

Leonie: (*knikt hoofd naar deur*) Ze is zijn zonnetje...

Louisa: (*resoluut*) Dat zijn alle nakomertjes...

Lotte: (*dom*) Zijn er dan nog meer?

Louisa: (*zucht*) In het algemeen natuurlijk Lotte. (*cynisch tegen Lotte*) Wie weet wat hij allemaal heeft rondlopen.

Lotte: (*van streek*) Hou op... Louisa... Louisa hou op!!

Louisa: (*verbaasd*) Wat krijgen we nou...?

Leonie: (*beschermd Lotte*) Je maakt haar overstuur...

Louisa: (*scherp*) Ik was het al...

Leonie: (*troost Lotte*) Kalm maar Lotte... ze is zelf ook van slag...

Louisa: (*cynisch*) Welkom bij de happy family.

Leonie: (*kwaad*) Jij blijft ook maar treiteren hè!! Alle haat afreageren op een ander... Je zal er mee moeten leren leven... Zoals ik moet leven met het misselijk makend gevoel wat jij met Leo hebt gedaan. Ik vergeef het Leo nooit en jou... misschien... ooit .

Louisa: (*afwimpelend*) Leo leefde van vrouw tot vrouw.

Leonie: (*resoluut*) Ja, maar niet van zus tot zus.

Lotte: (*verbaasd*) Ohh, Louisa...

Louisa: (*uitvallend*) Houd toch je kop... (*naar woorden zoekend*) Hij zocht mij op om me op te beuren, nadat...Lex...

Leonie: (*fel*) Vermoord was...

Lotte: (*verbaasd*) Ohh, Leonie...

Louisa: (*tot Leonie*) Klets niet... (*verontschuldigend*) Het was een ongeluk...

Leonie: (*resoluut*) Dat zeg jij...

Louisa: (*kort*) Het is allemaal uitgezocht...

Leonie: (*sarcastisch*) Maar je bent er wel beter van geworden... hè?

Lotte: (*dom*) Is dat zo Louisa, dat wist ik niet...

Leonie: (*nadrukkelijk*) Volgens mij weten wij meer... NIET...

Louisa: (*weer haar zelf*) Luister eens even... ik hoef jullie geen uitleg

te geven over het wel en wee van mij privé leven.

Lotte: *(meepratend)* Nee, dat klopt.

Leonie: *(aanvullend)* Maar het kan ook de onderlinge zusterband verstevigen... *(zakelijk)* Wat jij samen met Leo hebt uitgespookt... dat...dat draait maar en draait maar in mijn hoofd. *(dan scherp en eisend)* Als je wilt dat ik je vergeef ...heb ik recht op een verklaring.

Lotte: *(aanvullend)* Dat klinkt logisch...

Louisa: *(fel)* Logisch... wat is logisch... weduwe worden van een vent waar je stapel op bent... waar je nog vele plannen mee wilde maken... *(aangeslagen)* Een stomme ruzie die uitloopt op een drama! *(voor zich uit)*... Plannen... we maakten veel,.. ja, heel veel plannen... één is er uitgekomen...

Leonie: *(quasi lief)* Je mooie huisje aan het water...

Louisa: *(wegdromend)* Ja,...waar hij dan zou gaan vissen en ik... *(stilte)*

Lotte: *(om de rust te doorbreken vult ze aan)* Lekker lui een boek lezen op de veranda...

Louisa: *(nog steeds wat verdwaast)* Lezen doe ik graag...maar dat vissen daar begin ik niet aan...

Leonie: *(eventjes op het feit drukken)* Je dwaalt af... Louisa...

Louisa: *(komt weer tot zichzelf)* Goed,... hij had een goede... wij hadden een goede levensverzekering afgesloten. Daar leef ik goed van nu als weduwe. *(zakelijk)* Wat ik vroeger niet had heb ik nu goed ingehaald.... een goede belegging doet wonderen en ook nog zo hier en daar een handeltje in antiek... dat levert allemaal zijn geld op... *(sentimenteel)* maar... ik blijf hem missen...

Leonie: *(quasi vriendelijk)* Je meent het...

Louisa: *(oprecht)* Ja, ik meen het...

Lotte: *(gelooft haar)* Dan zal het wel zo zijn Leonie.

Leonie: *(kort af)* Vertel...ik heb nog niet alles gehoord...

Lotte: *(sensatie belust)* Je bedoelt de sappige details...

Louisa: *(cynisch)* Hè... ja,... vertel... toen hij van de trap aflazerde... lag er toen overal bloed... of stukjes hersens die uit zijn kop spatte... Nee, helaas!

Lotte: *(klein)* Sorry...!

Louisa: Hij heeft gewoon zijn nek gebroken tijdens de val....*(weer aangegrepen)* ik probeerde nog...

Leonie: *(cynisch)* Een extra zetje te geven...


Louisa: *(weer iets in zichzelf)* Ik probeerde nog... zijn arm te pakken, maar hij gleed al weg... ik viel nog een stukje mee...

Lotte: *(meelevend)* En...?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto